

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-805/19 – 1

Asia C-805/19

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

31.10.2019

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Landesgericht Salzburg (Salzburgin osavaltion tuomioistuin, Itävalta)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

25.10.2019

Kantaja:

CT

Vastaaja:

VINI GmbH

VÄLIPÄÄTÖS

[--]

joka koskee

1 497,91 euron suuruista summaa korkoineen ja oikeudenkäyntikuluineen (lisämaksu)

I. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan mukaisesti seuraava ennakkoratkaisukysymys:

Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan (2010/C 83/02) 31 artiklaa ja työaikaladirektiivin 2003/88/EY 7 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, ettei lomaoikeudesta annetun lain (Urlaubsgesetz, UrlG) 10 §:n 2 momentin kansallista säännöstä, jonka mukaan korvausta pitämättä jääneestä palkallisesta vuosilomasta (Urlaubersatzleistung) ei tarvitse maksaa kuluvana (viimeisenä)

työskentelyvuotena, jos työntekijä päättää työsuhteen ennaaikaisesti, voida soveltaa?”

II. [– –] [Asian käsittelyn lykkääminen]

Perustelu:

1. Väitteet

Tšekissä asuva kantaja väitti aloittaneensa 28.11.2018 [alkup. s. 2] työsuhteen apulaistarjoilijana vastaajan palveluksessa. Kantaja sairastui 23.1.2019 ja oli työkyvytön 29.1.2019 saakka kyseinen päivä mukaan lukien. Vastaajan pitämä ravintola oli suljettuna keskiviikkona 30.1.2019. Torstaina 31.1.2019 kantaja palasi jälleen töihin. Ravintolanjohtaja Viktor Lugert ilmoitti kantajalle, ettei tätä enää tarvita ja että hänen työsuhteensa oli päättynyt. Kyse on vastaajan toteuttamasta työsuhteen päättämisestä vastoin työsuhteen päättymisajankohtaa ja irtisanomisaikaa. Epäselviksi jääneistä syistä vastaaja ilmoitti takautuvasti 1.2.2019 lukien kantajan päättäneen työsuhteen perusteettomasti ja ennaaikaisesti. Kantaja ei kuitenkaan ole milloinkaan ilmoittanut tällaisesta päättämisestä. Kantaja ei ole käyttänyt lainkaan palkallista vuosilomaa. Kantaja esitti täten muun muassa vaatimuksen korvauksesta pitämättä jääneestä palkallisesta vuosilomasta 5,42 työpäivältä.

Vastaaja esittää, että on totta, että kantaja oli ajalla 23.1.2019–29.1.2019 sairauslomalla. Vastaajan ravintola oli suljettuna 30.1.2019 ja kantajalla oli vapaapäivä 31.1.2019. Toisin kuin kantaja väittää, ravintolanjohtaja Lugert ei kuitenkaan irtisanonut kantajaa 31.1.2019 vaan kantaja jätti töihin saapumiskehotuksesta huolimatta perusteettomasti saapumatta töihin helmikuussa 2019. Kyseessä on täten katsottava olevan kantajan toteuttama työsuhteen perusteeton ennaaikainen päättäminen. Koska kantaja ei enää saapunut töihin 1.2.2019 alkaen, osavaltion sairaskassalle tehtiin 7.2.2019 irtisanomisilmoitus, jossa työsuhteen päättymispäiväksi vahvistettiin 1.2.2019 ja irtisanomisperusteeksi ilmoitettiin asianmukaisesti työsuhteen perusteeton ennaaikainen päättäminen. Kantaja aloitti jo muutama päivä myöhemmin uudessa työsuhteessa.

Todettakoon, ettei tuomioistuin ole vielä täysin aloittanut todistelua, joka ei kuitenkaan esitetty kysymys huomioon ottaen ole esillä olevan vaatimuksen osalta tarpeen, jos – toisin kuin lomaoikeudesta annetun lain (Urlaubsgesetz, UrlG) 10 §:n 2 momentissa säädetään – kantaja on jo tehnyt unionin oikeuden nojalla vaatimuksen pitämättä jäänyttä palkallista vuosilomaa koskevan korvauksen maksamiseksi.

2. Kansallinen oikeus

Lomaoikeudesta annetun lain (Urlaubsgesetz, jäljempänä UrlG) 10 §:n 1 momentin mukaan työntekijällä on siltä lomavuodelta, jona työsuhde päättyy, oikeus työsuhteen päättymisen ajankohtana korvaukseen lomista, jotka vastaavat palvelusajan kestoja kyseisenä lomavuotena suhteessa koko lomavuoteen. Jo käytetty vuosiloma on otettava huomioon laskettaessa loman suhteellista kestoja. Loma-ajan palkkaa käytetystä, loman suhteellisen osuuden ylittävästä vuosilomasta ei ole maksettava takaisin, paitsi jos työsuhde on päättynyt seuraavista syistä:

1. työsuhteen perusteeton ennakoinen päättäminen tai [alkup. s. 3]

2. tuottamuksellinen irtisanominen.

Takaisin maksettavan määrän on vastattava liikaa käytetystä lomasta saatua loma-ajan palkkaa loman käytön ajankohtana.

(2) *Oikeutta lomakorvaukseen ei ole, jos työntekijä on päättänyt työsuhteen ennakoinen ilman painavaa syytä.*

--

3. Perusteet ennakoratkaisupyynnön esittämiselle

UrlG:n säännöksiä on tulkittava työaikalakiin mukaisesti.

UrlG:n 10 §:n 2 momentti koskee ainoastaan lomaoikeuksia sinä lomavuotena, jona työsuhde päätetään. Se ei koske aiempia vuosia koskevia oikeuksia, ja lomaoikeudet korvataan pitämättä jäänyttä palkallista vuosilomaa koskevan korvauksen muodossa [––].

Tämän säännösten mukaan korvausta pitämättä jääneestä palkallisesta vuosilomasta ei makseta työsuhteen perusteettoman päättämisen yhteydessä. Korvauksen epäämisellä pyritään selvästi siihen, ettei työntekijä pääty työsopimusta ennakoinen ilman harkintaa ja että työnantaja saa tiettyä taloudellista helpotusta työsopimuksen päättämisen kaikista haitallisimmassa tilanteessa.

Itävallan oikeuskirjallisuudessa on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön osalta (asia C-341/15, Maschek, ECLI:EU:C:2016:576 [– –]; vrt. myös asia C-282/10, Dominguez, [– –]; asia C-337/10, Neidel, ECLI:EU:C:2012:263 [– –] ja asia C-118/13, Bollacke, ECLI:EU:C:2014:1755 [– –]) todettu työaikalakiin 2003/88/EY 7 artiklan 2 kohdasta seuraavan, että työntekijällä on oikeus korvaukseen käyttämättömistä lomista työsuhteen päättämistä riippumatta. Tästä syystä UrlG:n 10 §:n 2 momentti vaikuttaa kyseenalaiselta unionin oikeuden kannalta.

Lopuksi oikeuskirjallisuudessa on todettu, että UrlG:n 10 §:n 2 momentissa säädetyn kaltaista työsuhteen ennenaikaista päättämistä koskevaa poikkeusta vastaavaa tapausta ei löydy tähänastisesta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä.

Kansallisen tuomioistuimen ratkaisua tähän kysymykseen ei myöskään ole. **[alkup. s. 4]**

4. Unionin tuomioistuimen tulkintatoimivalta

Käsiteltävässä asiassa on jo tosin olemassa Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä työntekijöiden lomaoikeudesta. Unionin tuomioistuimen nimenomaista ratkaisua ei kuitenkaan ole siitä, ettei työntekijä menetä kuluvalta vuodelta suhteellisia oikeuksiaan korvaukseen pitämättä jääneestä palkallisesta vuosilomasta myöskään silloin, kun työsuhde on päätetty välittömästi (irtisanomisaikojen noudattamatta) työntekijästä johtuvasta syystä. Käsiteltävässä asiassa ei ole vielä erityisesti tutkittu UrlG:n 10 §:n 2 momentin kansallisen säännöksen, sellaisena kuin se on edellä esitetty, perusteita vertailemalla työnantajan ja työntekijän intressejä perusoikeuskirjan 31 artiklassa taatun perusoikeuden valossa.

Unionin oikeuden asianmukainen soveltaminen ei ole Euroopan unionin tuomioistuimen tähänastisen oikeuskäytännön nojalla sillä tavalla ilmeistä, ettei esitettyyn kysymykseen annettavalle ratkaisulle jäisi perusteltua epäilyä (*acte clair*).

II. [– –]

Landesgericht Salzburg (Itävalta) työ- ja sosiaaliasioiden tuomioistuimena, [– –]

Salzburgissa 25.10.2019

[– –]